

Sygn. akt IVRC 925/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący **SSR Agnieszka Kubica**

Protokolant **Marlena Dudkowska**

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016r. w Gdańsku sprawy

z powództwa małol. A. Z. zast. przez matkę A. P. (1)

przeciwko P. Z.

o podwyższenie alimentów

oraz

z powództwa wzajemnego P. Z.

przeciwko małol. A. Z. zast. przez matkę A. P. (1)

o obniżenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2010r. sygn. IVRC 165/10 od pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. na rzecz małoletniej powódki (pozwanej wzajemnej) A. Z. z kwoty po 950 zł do kwoty po 1100 (jeden tysiąc sto) zł, miesięcznie płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej powódki A. P. (1) z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 01 listopada 2014r.

II. w pozostałym zakresie powództwo małoletniej A. Z. oddala

III. oddala powództwo wzajemne P. Z.

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności

V. kosztami sądowymi w kwocie 120 (sto dwadzieścia) zł obciąża pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. uznając za uiszczone

VI. nakazuje pobrać od pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów sądowych

VII. zasądza od pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. na rzecz małoletniej powódki (pozwanej wzajemnej) A. Z. kwotę 648 (sześćset czterdzieści osiem) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

W dniu 5 listopada 2014 roku małoletnia A. Z. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową A. P. (1) wniosła pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego P. Z. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2010 roku w sprawie IV RC 165/10 w kwocie 950 zł do kwoty 1.500 zł miesięcznie, z

ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 1 listopada 2014 roku. Wraz z pozwem wniesiono o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej kwoty 1.500 zł miesięcznie tytułem alimentów na czas trwania procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że wyrokiem z dnia 21 grudnia 2010 r. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki alimenty w wysokości 950 zł miesięcznie. Od tej daty upłynął okres prawie 4 lat, co wiąże się ze znaczną zmianą usprawiedliwionych potrzeb powódki. W chwili obecnej małoletnia uczęszcza do Szkoły Podstawowej (...), która została wybrana wspólnie przez rodziców małoletniej, przy czym pozwany miał pełną świadomość, iż nauka w tej szkole jest odpłatna. Pozwany zadeklarował przy wyborze tej placówki, iż zobowiązuje się pokrywać w połowie koszt czesnego. Matka małoletniej czyniąc zapisy do tej szkoły wpłaciła wpisowe w wysokości 600 zł, z którego pozwany nie rozliczył się z matką małoletniej. Miesięczne czesne to kwota 880 zł miesięcznie, płatne również w miesiącach wakacyjnych. Ponadto małoletnia uczęszcza na zajęcia logopedyczne raz w tygodniu, których miesięczny koszt to kwota 80 zł. Do tego należy doliczyć koszty składek na komitet rodzicielski, ubezpieczenie i imprezy szkolne w wysokości 100 zł rocznie. Koszty związane z zakupem kolorowanek, kredek, farb, bajek to kwota 50 zł miesięcznie; uczestnictwo w imprezach urodzinowych koleżanek i kolegów z klasy to 40 zł miesięcznie. Matka małoletniej pokryła również koszty wyprawki szkolnej we wrześniu wysokości 500 zł. Małoletnia wraz z matką i jej partnerem mieszkają wspólnie w mieszkaniu należącym do ojca matki małoletniej. Średnie koszty związane z czynszem (wyliczone w oparciu o miesiące zimowe i letnie) wynoszą 186 zł na osobę, koszty energii elektrycznej to 50 zł na osobę, telewizja i internet to 43 zł na osobę. Na wyżywienie matka małoletniej przeznaczą 500 zł miesięcznie, na środki czystości i kosmetyki 80 zł miesięcznie, na odzież i obuwie około 430 zł miesięcznie, na leki, witaminy i wizyty u dentysty około 80 zł miesięcznie. Małoletnia uczęszcza na zajęcia baletowe, których koszt to kwota 900 zł rocznie. Zajęcia te wymagają zakupu stroju, którego koszt to 100 zł rocznie. Nadto matka małoletniej zapisała ją na zajęcia jazdy konnej, których koszt miesięczny to 160 zł. Zajęcia te wymagają zakupu stroju za kwotę 100 zł. Małoletnia uczęszcza w ramach szkoły basen, które to zajęcia wiążą się zakupem stroju, czepka i kłapek - wydatek około 33 zł. Poza powyższymi kosztami matka małoletniej także w porozumieniu z ojcem zdecydowała o przechowaniu krwi pępowinowej w (...) Banku (...), co kosztuje 528,90 zł rocznie. Małoletnia korzysta również wraz z matką z wycieczki letniego i zimowego. Matka zabiera ją w okresie wakacji i ferii na zorganizowany wypoczynek, którego koszt szacuje na około 1.500 zł rocznie. Znacznym kosztem jest również coroczne przyjęcie urodzinowe małoletniej, którego koszt to około 400 zł. Pozwany regularnie spotyka się z córką i regularnie płaci alimenty zasądzone wyrokiem. Poza zakupem przez pozwanego plecaka i roweru, w żaden inny sposób nie świadczy rzeczowo na rzecz małoletniej. Pozwany nie opłaca żadnych zajęć dodatkowych. Pozwany widuje się z córką w co 2 weekend każdego miesiąca oraz we wtorkowe popołudnia. W tym zakresie sytuacja nie uległa zmianie przez cały okres od kiedy rodzice małoletniej nie mieszkają ze sobą. Pozwany natomiast nigdy nie spędził z córką części wakacji czy ferii. Organizacja i opłacenie dziecku wycieczki letniego i zimowego spoczywa wyłącznie na matce małoletniej.

Pozwany jest żonaty. W sierpniu urodziła mu się córka. Pozwany pracuje w firmie (...) w S. i prowadzi własną działalność gospodarczą. Pozwany zamieszkuje na osiedlu (...) w G. w wynajmowanym mieszkaniu, natomiast swoje mieszkanie w S. przy ul. (...) wynajmuje. W ocenie matki małoletniej sytuacja finansowa pozwanego i jego rodziny jest bardzo dobra. Zarówno pozwany jak i jego żona jeżdżą dobrymi samochodami, chodzą kosztownie ubrani. Matka małoletniej próbowała porozumieć się z pozwanym w zakresie wysokości alimentów przedstawiając argumenty za ich podwyższeniem, jednakże rozmowy nie przyniosły rezultatu.

Matka małoletniej prowadzi aptekę. Obliczenie jej dochodu za okres styczeń – wrzesień 2014 r. dołączono do pozwu.

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2014 roku Sąd oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania.

Vide: postanowienie – k. 25

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Jednocześnie pozwany złożył pozew wzajemny domagając się obniżenia alimentów do kwoty 750 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że jest zobowiązany do świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniej córki A. Z., których wysokość została określona w wyroku Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 21 grudnia 2010 roku (IV RC 165/10) na kwotę 950 zł miesięcznie. Pozwany regularnie łoży zasądzoną kwotę na utrzymanie córki, a także regularnie spotyka się z dzieckiem i dokłada osobistych starań o jej utrzymanie i wychowanie. Od czasu zapadnięcia powyższego orzeczenia minęły wprawdzie cztery lata, jednak zmiana stosunków w tym czasie zarówno w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, jak i przede wszystkim zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego, uzasadnia obniżenie rat alimentacyjnych, a nie ich podwyższenie, jak chce tego powódka. W pierwszej kolejności pozwany wskazał, iż alimenty zasądzone wyrokiem z 2010 roku zostały określone na wyjątkowo wysokim poziomie, co wynikało przede wszystkim z bardzo dobrej w tamtym okresie sytuacji majątkowej pozwanego, który miał wówczas dobrze płatną pracę (z wynagrodzeniem 6.000 brutto/m-c) i miał na utrzymaniu wyłącznie siebie i małoletnią powódkę. Nadto matka dziecka aż do osiągnięcia przez dziecko wieku przedszkolnego korzystała z pomocy niani, której koszty na poziomie 1.100 zł/m-c pokrywał pozwany w ramach świadczeń alimentacyjnych. Po osiągnięciu przez dziecko wieku przedszkolnego pozwany zgodził się zachować alimenty na dotychczasowym poziomie stawiając warunek, że dziecko pójdzie do płatnej szkoły, gdzie będzie miało zapewnioną m.in. bogatą ofertę zajęć dodatkowych, jak i wyżywienie. Pozwany potwierdza zatem, że wybór płatnej szkoły dla dziecka był wynikiem porozumienia pomiędzy rodzicami, jednakże koszty nauki miały niejako „zastąpić” koszty ponoszone dotychczas na opiekunkę dla dziecka, zaś w żadnym wypadku nie jest on gotowy na dalsze zwiększanie alimentów. Pozwany chcąc zapewnić dziecku jak najlepsze warunki rozwoju korzysta z pomocy swoich rodziców. Ze względu na swój stan zdrowia pozwany utracił dobrze płatną pracę w banku i obecnie jest zatrudniony na umowę o pracę w salonie samochodowym z wynagrodzeniem w wysokości 2.000 zł netto, a nadto prowadzi działalność gospodarczą w zakresie sprzątnia nieruchomości, z której uzyskuje średniomiesięcznie dochód w wysokości ok. 3.000 zł. Działalność gospodarcza pozwanego polega przede wszystkim na odśnieżaniu nieruchomości (a nie jak twierdzi powódka na administrowaniu), stąd z uwagi na łagodne zimy w ostatnich dwóch latach nie osiąga on znaczących dochodów z tego tytułu i zmuszony był do podjęcia dodatkowego zatrudnienia.

Przed wszystkim jednak w ostatnim czasie pozwany założył rodzinę i w lipcu 2014 roku został ojcem drugiego dziecka, w związku z czym jego koszty utrzymania znacznie wzrosły. Pozwany zaprzecza, aby był właścicielem mieszkania i aby czerpał korzyści z najmu. Kawalerka wymieniona w pozwie, a podarowana mu przez rodziców, została sprzedana, zaś zyski przeznaczone na bieżące potrzeby, przede wszystkim mieszkaniowe, rodziny pozwanego. W chwili obecnej pozwany zamieszkuje wraz z żoną i córką w wynajmowanym, dwupokojowym mieszkaniu, ponosząc z tego tytułu koszty najmu w wysokości 1.250 zł, a dodatkowo ok. 800 złotych na pozostałe opłaty (czynsz, energię elektryczną, telefon, internet itp.). Koszty te dzieli z małżonką. Pozwany w 2014 roku sprzedał swój 12-letni samochód marki B. (...) i obecnie, ze względu na prowadzoną działalność, porusza się leasingowanym dostawczym V. (...), zaś jego małżonka korzysta z samochodu, który został jej darowany przez ojca. Pozwany stwierdził, że koszty utrzymania powódki zostały w pozwie rażąco zawyżone. Trudno bowiem uznać za usprawiedliwione potrzeby sześciolatniego dziecka kwoty rzędu 500 złotych miesięcznie na samo wyżywienie, tym bardziej, że w ramach czesnego dziecko otrzymuje w szkole śniadanie, drugie śniadanie, obiad i podwieczorek. Nadto dziecko nie choruje przewlekłe i nie wymaga specjalnych leków czy kosmetyków. Pozwany podważył także inne wydatki wymienione w pozwie. M.in. zastrzeżenia pozwanego budził zakup dodatkowych strojów sportowych, w tym w szczególności kwota 33 zł miesięcznie na zakup stroju i kłapek na basen. Poza strojem basenowym dziecko używa stroju na zajęcia baletowe, którego koszt to ok. 60 zł, przy czym ostatniego stroju dziecko używało przez 2 lata, a także stroju do jazdy konnej, który został jej w całości zapewniony przez rodziców pozwanego. Rodzice pozwanego prowadzą stadninę koni i umożliwiają małoletniej korzystanie z kucyka, z czego matka uprawnionej jednak nie korzysta ponosząc rzekomo koszty na naukę jazdy konnej. W ocenie pozwanego zawyżona jest także kwota przeznaczana rzekomo przez matkę na zakup wyprawki szkolnej, z której musiała ona zakupić jedynie buty na zmianę, teczkę z gumką, kubek, chusteczki, strój gimnastyczny i strój na basen, ponieważ pozostałe rzeczy zakupił dziecku ojciec i ciocia (plecak, piórniki). Niektóre ze wskazanych elementów zostały zresztą także wymienione w innych pozycjach (strój na basen, strój gimnastyczny). Także kwota 430 złotych miesięcznie na odzież i obuwie jest w jego ocenie zawyżona. P. Z. podważył także koszty związane z kosztem wypoczynku w ferii i wakacje, gdyż małoletnia nie uczestniczyła do tej pory w żadnych obozach czy koloniach

wyjazdowych. Pozwany wskazał, że regularnie spotyka się z córką i organizuje jej czas zabierając ją do kina, na konie, plac zabaw, zakupy. Wbrew twierdzeniom powódki pozwany świadczył także rzeczowo na rzecz córki kupując jej ubrania i zabawki, w tym rower, fotelik samochodowy, książki, kredki, lego, gry planszowe i filmy. Rodzice pozwanego także niejednokrotnie partycypują w kosztach utrzymania małoletniej.

Vide: odpowiedź na pozew – pozew wzajemny – k. 52-61

W odpowiedzi na pozew wzajemny powódka wniosła o oddalenie powództwa wzajemnego w całości podnosząc m. in. zarzuty odnośnie przedstawionej w pozwie wzajemnym sytuacji materialnej pozwanego (powoda wzajemnego).

Vide: odpowiedź na pozew wzajemny – k. 109-112

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. Z. ur. (...) jest córką A. P. (1) i pozwanego P. Z..

Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 7 grudnia 2010 roku sygn. IVRC 165/10 zasądzono od pozwanego P. Z. na rzecz małoletniej powódki A. P. (2) tytułem alimentów kwotę 950 zł miesięcznie.

W tym czasie małoletnia miała dwa lata, mieszkała z matką w dwupokojowym mieszkaniu należącym do A. P. (1). Sąd ustalił, iż koszty utrzymania małoletniej oscyływały wówczas na poziomie 2.000 zł miesięcznie. W skład tych wydatków wchodziły koszty związane z opieką dla małoletniej – ok. 900 zł miesięcznie oraz pozostałe koszty – ok. 1.000 zł miesięcznie. Matka małoletniej ponosiła koszty związane z opłatami mieszkaniowymi oraz innymi wydatkami na małoletnią takimi jak: czynsz – ok. 400 zł miesięcznie (dzielone na 2 osoby), ogrzewanie – ok. 150 zł miesięcznie (dzielone na 2 osoby), odzież – ok. 100 zł miesięcznie, pieluchy – ok. 120 zł miesięcznie, środki higieny – ok. 30-40 zł miesięcznie. Ponadto matka małoletniej przechowywała krew pępowinową małoletniej, z czym wiązał się koszt 430 zł rocznie.

A. P. (1) pracowała jako farmaceutka od października 2009 roku w aptece - należącej do niej od kwietnia 2010 roku. Jej wynagrodzenie wynosiło ok. 3.500 zł miesięcznie.

P. Z. zatrudniony był na o umowę na czas określony do września 2011 roku w (...) Banku jako doradca klienta biznesowego z wynagrodzeniem 4.100 zł netto miesięcznie. w 2009 roku jego dochód wyniósł 42.488,83 zł. Od sierpnia 2010 roku pozwany mieszkał w S. w mieszkaniu należącym do swoich rodziców. Ponościł koszty związane z czynszem – 350 zł, energią elektryczną – 120 zł kwartalnie, telewizją i Internetem – 130 zł miesięcznie, zakupem benzyny – ok. 450 zł miesięcznie. Pozwany posiadał samochód osobowy marki B. rocznik 2002, zakupiony w lipcu 2009 roku za kwotę 30 tys. zł – spłacał raty za samochód.

Pozwany dokonywał zakupów okolicznościowych na rzecz małoletniej.

Pozwany widywał się z małoletnią raz w tygodniu w miejscu zamieszkania matki oraz zabierał ją do swojego miejsca zamieszkania na osiem godzin w jednym dniu weekendu.

/dowód: wyrok z uzasadnieniem – k. 55-63 vide akta IV RC165/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku; odpis skrócony aktu urodzenia – k. 10/

Małoletnia powódka ma obecnie 7 lat. Od września 2014 roku uczęszcza do Podstawowej Szkoły (...) w G., do klasy „o”. Obecnie małoletnia jest uczennicą klasy I. Decyzję o zapisaniu małoletniej do prywatnej placówki rodzice dziecka podjęli wspólnie. A. Z. uczęszczała dodatkowo na zajęcia baletowe – do lipca 2014 roku oraz na zajęcia logopedyczne, na które obecnie także już nie uczęszcza. Dodatkowo małoletnia podejmuje naukę jazdy konnej. Małoletnia uczęszcza na zajęcia korekcyjne. Matka małoletniej nie korzysta z możliwości jeżdżenia przez małoletnią na kucyku, którego otrzymała w prezencie od dziadków ojczystych, w stadninie będącej własnością dziadków ojczystych, ponieważ jest ona oddalona od miejsca zamieszkania małoletniej. A. Z. z uwagi na problemy skórne musi stosować emolienty.

W skład kosztów utrzymania małoletniej wchodzi m. in. czynsz mieszkaniowy – ok. 560 zł miesięcznie (dzielony na 3 osoby), energia elektryczna – ok. 138 zł miesięcznie (dzielone na 3 osoby), przy czym aktualnie z powodu zmiany miejsca zamieszkania wysokość opłat może być inna. Powódka bowiem z matką i jej partnerem przeprowadziła się do domu stanowiącego własność ojca A. P. (1). Należy szacować udział małoletniej w opłatach eksploatacyjnych na kwotę co najmniej 350 zł miesięcznie. Nadto do wydatków na utrzymanie powódki należy chesne w szkole – ok. 900 zł miesięcznie, koszt zajęć tanecznych – ok. 450 zł za semestr, leczenie stomatologiczne – ok. 600 zł rocznie, zajęcia korekcyjne – 106 zł miesięcznie, nauka jazdy konnej – 160 zł miesięcznie, obiady szkolne – ok. 150 zł. Łącznie z wydatkami na wyżywienie – ok. 450 zł, na odzież i obuwie – ok. 200 zł miesięcznie, na środki higieny i kosmetyki – ok. 50 zł miesięcznie, na tzw. rozrywkę i koszty wakacyjnego wypoczynku miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki należy szacować na poziomie 2100-2200 zł miesięcznie

/dowód: faktura – k. 11-15,22; potwierdzenie wykonania operacji – k. 16-17,19-20,23,45-46,160-164; email – k. 18,118; zaświadczenie – k. 43-44;; zaświadczenie lekarskie – k. 119; zaświadczenie – k. 159; zeznania świadka J. Z. – k. 256; zeznania świadka M. Z. – k. 257; zeznania A. P. (1) – k. 278-280; zeznania P. Z. – k. 289-292/

Matka małoletniej A. P. (1) jest farmaceutą, prowadzi własną aptekę. W okresie styczeń-wrzesień 2014 roku osiągnęła dochód w wysokości 44.021,53 zł. Jak wynika z wyliczenia dochodu dokonanego przez księgowego oraz zeznania podatkowego, matka powódki przez cały 2014 rok osiągnęła dochód w wysokości 180.829,28 zł. W 2015 roku, zgodnie z wyliczeniem dochodu dokonanym przez księgowego, matka powódki osiągnęła dochód z prowadzonej apteki w wysokości 54.241,38 zł. Matka małoletniej wskazała, że jej rzeczywisty miesięczny dochód po odliczeniu wszystkich kosztów wynosi średnio ok. 5.000 zł netto. W okresie od stycznia do kwietnia 2016 roku matka powódki osiągnęła dochód w wysokości 30.964,69 zł.

A. P. (1) w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą w dniu 8 października 2013 roku zaciągnęła kredyt w wysokości 82.641,36 zł, na 36 miesięcy.

A. P. (1) jest w zaawansowanej ciąży.

/dowód: obliczenie dochodu – k. 24, 157, 296; zeznanie podatkowe – k. 165-175, 273-276; wydruk z KRS – k. 283-284; informacja PID-5L – k. 297-298; harmonogram kredytu – k. 299; opinia o kredycie – k. 300, zeznania A. P. (1) – k. 278-280; /

Pozwany P. Z. ma 34 lata. Posiada wyższe wykształcenie ekonomiczne. Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo (...) od 10 października 2011 roku. W wyniku niezdolności do pracy wskutek choroby w dniu 27 marca 2013 roku (...) Bank, w którym dotychczas pracował pozwany, rozwiązał z nim umowę o pracę bez wypowiedzenia. Od 28 lutego 2015 roku pozwany zatrudniony jest w firmie (...) Sp. z.o.o.” jako specjalista do spraw sprzedaży na cały etat z wynagrodzeniem w wysokości 2.000 zł netto. Pracodawca nie wypłaca pozwanemu żadnych prowizji czy dodatków. Ponadto pozwany jest prezesem(...), która działa w branży outsourcingu usług sekretarskich, posiada on 50% udziałów w spółce.

Pozwany w 2012 roku osiągnął dochód z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 26.534,62 zł, zaś z tytułu należności ze stosunku pracy w wysokości 71.419,88 zł. W 2013 roku z tytułu wykonywanej pracy osiągnął dochód w wysokości 33.989,41 zł, zaś z tytułu prowadzonej działalności 3.173,30 zł. W 2014 roku pozwany z działalności osiągnął dochód w wysokości 46.840,20 zł. Pozwany w 2015 roku osiągnął dochód z tytułu należności ze stosunku pracy w wysokości 27.299,30 zł, zaś z prowadzonej działalności gospodarczej wykazał poniesioną stratę w wysokości 7.705,47 zł.

Spółka (...)pl” w 2015 roku poniosła stratę w wysokości 62.133,23 zł. W toku postępowania w maju 2016 roku pozwany wskazywał, że spółka nie przynosi start, a wychodzi „na zero”.

P. Z. na początku postępowania mieszkał z żoną i niespełna dwuletnią córką w wynajmowanym lokalu w G. przy ul. (...) o powierzchni 53m². Czynsz najmu wynosił 1.250 zł miesięcznie.

W dniu 28 sierpnia 2015 roku pozwany wspólnie z żoną nabył mieszkanie w G. przy ul. (...) (...), za cenę 657 tys. zł. W kwietniu 2015 roku pozwany zaciągnął na ten cel kredyt hipoteczny na kwotę 396.666,67 zł. Rata kredytu wynosi 2.608,05 zł. W dniu 11 lipca 2014 roku pozwany sprzedał spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ul. (...) za kwotę 195 tys. zł przeznaczając środki ze sprzedaży m. in. na zakup mieszkania w G.. Wcześniej mieszkanie w S. zostało darowane pozwanemu przez jego rodziców.

Żona pozwanego do końca lipca 2015 roku przebywała na urlopie macierzyńskim. Zasilek macierzyński wynosił ok. 3.000 zł miesięcznie. W maju 2016 roku żona pozwanego była w 7 miesiącu ciąży.

Pozwany nie posiada już samochodu marki B., sprzedał go w kwietniu 2014 roku za cenę 13.500 zł. Obecnie pozwany posiada samochód użytkowany w ramach leasingu - V. (...).

P. Z. regularnie widuje się z małoletnią. odbiera ją co wtorek ze szkoły, ponadto spędza z nią co drugi weekend od piątku po zajęciach szkolnych do niedzieli wieczorem. W ubiegłym roku pozwany planował wyjazd z małoletnią do Hiszpanii, do domu kolegi, jednak nie zgodziła się na to matka małoletniej.

/dowód: informacja z (...) k. 39; umowa sprzedaży samochodu – k. 65; umowa o pracę – k. 66; rozwiązanie umowy o pracę – k. 67; umowa najmu – k. 68-71;; pismo (...) sp. z.o.o. – k. 154; zeznanie podatkowe – k. 179-204, 211-215, 264-273; zawiadomienie/księga wieczysta – k. 205-210; akt notarialny – k. 217-236; harmonogram spłat kredytu – k. 237-244; zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu/poniesionej straty – k. 261-263; zeznania świadka P. W. – k. 255; zeznania świadka J. Z. – k. 256-257; zeznania M. Z. – k. 257-258; zeznania świadka P. R. – k. 278; zeznania A. P. (1) – k. 278-290; zeznania P. Z. – k. 289-292/

Powiatowy Urząd Pracy w G. w dniu 25 maja 2015 roku dysponował następującymi ofertami pracy

• 1 ofertą pracy na stanowisko technik prac biurowych z wynagrodzeniem 10 zł brutto/godz., • 2 ofertami pracy na stanowisko technik handlowiec z wynagrodzeniem od 1750 do 1900 zł brutto, • 2 ofertami pracy na stanowisko specjalista do spraw sprzedaży (4 stanowiska pracy) z wynagrodzeniem od 1780 do 3000 zł brutto, • 18 ofertami pracy na stanowisko sprzedawca (69 stanowisk pracy) z wynagrodzeniem od 1312 do 2950 zł brutto, • 8 ofertami pracy dla mężczyzn bez kwalifikacji zawodowych (33 stanowiska pracy) z wynagrodzeniem od 1500 do 3500 zł brutto. W tym okresie Urząd nie dysponował ofertami pracy na stanowiska: ekonomista, technik ekonomista, specjalista do spraw logistyki, technik logistyk, specjalista bankowości, kasjer bankowy, pracownik do spraw kredytów, pracownik do spraw pożyczek, pracownik do spraw produktów finansowych.

Powiatowy Urząd Pracy w G. na dzień 12 czerwca 2016 roku dysponował ofertami pracy dla osób w zawodzie:

- handlowiec / przedstawiciel handlowy, wynagrodzenie od 1 750,00 PLN do 2 500,00 PLN brutto miesięcznie,
- doradca ds. kredytów, wynagrodzenie od 1 750,00 PLN brutto miesięcznie
- oraz bez kwalifikacji zawodowych, wynagrodzenie od 1 750,00 PLN do 2 100,00 PLN brutto miesięcznie.

Powiatowy Urząd Pracy w G. nie dysponował wówczas ofertami pracy dla osób z wyższym wykształceniem ekonomicznym o kierunku transport logistyka.

/dowód: pismo PUP – k. 126, 260/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach z akt sprawy Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku sygn. IV RC 165/10 w zakresie podstawy faktycznej ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości, zwłaszcza ustaleń zawartych w uzasadnieniu w/w wyroku.

Sąd dał również wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd opierał się na dokumentach dotyczących stron, z których wynikało jasno do kogo się one odnoszą. Tym samym Sąd przy orzekaniu nie uwzględnia paragonów, gdyż nie są one imiennym dowodem i nie wynika z nich kto i na czyją rzecz dokonał przedmiotowego zakupu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie świadków, jako że zeznania te nie pozostają w sprzeczności z pozostałymi dowodami w sprawie, a świadkowie każdorazowo wskazywali, skąd czerpią wiedzę o faktach, o których zeznawali.

Sąd co do zasady dał także wiarę zeznaniom stron odnośnie ich sytuacji życiowej i majątkowej, sposobu sprawowania pieczy nad małoletnią, udziału ojca w opiece nad powódką.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom matki małoletniej powódki odnośnie wysokości kosztów utrzymania powódki – w takim zakresie, w jakim nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym i budziły zastrzeżenia Sądu, o czym jeszcze będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. Ponadto Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego odnośnie jego sytuacji majątkowej w zakresie, w jakim były one sprzeczne z zebrany materiał dowodowy, co także zostanie omówione poniżej.

Materialnoprawną podstawą powództwa o zmianę wysokości alimentów jest art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

Rozpoznając powództwo główne i powództwo wzajemne Sąd zatem obowiązany był zbadać, czy od daty poprzedniego ustalenia alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu o takiej zmianie należy mówić, jednak w zakresie, który nie uzasadnia uwzględnienia powództwa głównego o podwyższenie alimentów w całości, lecz jedynie w części. Powództwo wzajemne o obniżenie alimentów natomiast nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wyżej Sąd ustalił, wyrokując w sprawie sygn. IVRC 165/10 Sąd oszacował usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki na poziomie ok. 2000 zł, z czego 900 zł stanowił wydatek na zapewnienie małoletniej opieki. Obecnie powódka (pозwana wzajemna) rozpoczęła edukację szkolną, nie ma więc wydatków na zatrudnienie opiekunki, pojawiły się natomiast koszty edukacji w szkole niepublicznej, w której chesne aktualnie wynosi ok. 900 zł miesięcznie, płatne także w miesiącach wakacyjnych. Rodzice małoletniej wspólnie zdecydowali, że dziecko będzie uczęszczać do szkoły niepublicznej, a więc do szkoły płatnej. Pozwany (powód wzajemny) podnosi, że koszty owej edukacji w placówce niepublicznej miały niejako znaleźć pokrycie w tej części alimentów, która uprzednio była przeznaczana na opłacenie opiekunki. Skoro, co wynika z ustaleń Sądu w sprawie sygn. IVRC 165/10 przedstawionych w uzasadnieniu wyroku (k. 60-61 w/w akt), koszt odpłatnej opieki dal dziecka Sąd uwzględnił do kwoty 900 zł miesięcznie, to należy stwierdzić, że aktualnie taka sama kwota musi być przeznaczana na opłacenie chesnego w szkole powódki. Można więc stwierdzić, że w miejsce jednego uprawnionego wydatku na dziecko pojawił się nowy koszt w takiej samej wysokości.

W ocenie Sądu mimo opisanej wyżej „ekwiwalentności” obu wydatków należy mówić o wzroście usprawiedliwionych potrzeb powódki (pозwanej wzajemnej) w porównaniu do sytuacji aktualnej w 2010r. W dacie poprzedniego ustalenia alimentów powódka miała 2 lata, obecnie ma 7 lat, rozpoczęła edukację szkolną, co wiąże się z pojawieniem się nowej

kategorii wydatków. Konieczny jest zakup zwiększonej ilości odzieży, w tym stroju galowego i stroju sportowego, zakup przyborów i pomocy szkolnych, wydatki na radę rodziców czy na wyjścia ze szkołą. Tego rodzaju wydatków nie było w 2010r. Małoletnia rozpoczyna też swoje życie społeczne, spotyka się z rówieśnikami np. przy okazji przyjęć urodzinowych dzieci, co także generuje pewne koszty, nawet jeżeli miało by to być 20 zł w skali miesiąca.

Do usprawiedliwionych potrzeb powódki należy zaliczyć także wydatki na okresowe leczenie stomatologiczne, na zakup leków na wypadek choroby, a także, co jest całkowicie nowym wydatkiem, na koszty gimnastyki korekcyjnej – co najmniej 100 zł miesięcznie. Kosztów tych pozwany nie zakwestionował.

Do usprawiedliwionych potrzeb dziecka należy także zaliczyć wydatki na rozwijanie zainteresowań dziecka czy rozwijanie jego pasji sportowych itp. Sporną kwestią w niniejszej sprawie są wskazywane przez matkę powódki wydatki na lekcje jazdy konnej. Pozwany nie zaprzeczył, że małaletnia na takie zajęcia uczęszcza ani nie podważył wysokości opłat za lekcje. Pozwany natomiast wskazuje na niezasadność takich wydatków. Rodzice pozwanego są właścicielami stadniny w okolicach G., gdzie powódka ma swojego kucyka i gdzie ma możliwość nauki jazdy konnej. Okoliczność ta jest niesporna, podobnie jak fakt zakupu przez dziadków kompletnego stroju do jazdy konnej, który powódka ma we wspomnianej stadninie oraz fakt zakupu przez pozwanego kasku do jazdy konnej, który małaletnia ma w domu i z którego korzysta także na stadninie w G.. W ocenie Sądu argumenty pozwanego są częściowo zasadne, nie jest bowiem logiczne wydatkowanie nie małych kwot na lekcje jazdy konnej, podczas gdy powódka może mieć je zapewnione ze strony najbliższej rodziny. Problemem jest jedynie kwestia dojazdów do stadniny dziadków, jednak w ocenie Sądu przy pewnej dozie dobrej woli wszystkich zainteresowanych możliwe jest zapewnienie małaletniej korzystania z tej stadniny nawet 2 razy w tygodniu. Stąd też oceniając zakres usprawiedliwionych potrzeb powódki sąd uznał, że wydatki na zapewnienie powódce jazdy konnej nie powinny przekraczać kwoty 50-80 zł miesięcznie przy uwzględnieniu kosztów dojazdów do stadniny dziadków i ewentualnego korzystania przez małaletnią dodatkowo ze stadniny w G., ale w mniejszym niż do tej pory zakresie.

Oceniając przedstawione przez stronę powodową potrzeby powódki Sąd uznał, że są one zawyżone m. in. w zakresie wydatków na odzież i obuwie. Nie sposób nie zgodzić się z pozwanym, że niektóre wydatki z tej kategorii zostały zdublowane (klapki, czepek i strój na basen, strój galowy). Wskazywanie ponadto, że łącznie w skali roku na odzież i obuwie dla powódki potrzeba ok. 5200 zł, przekracza w ocenie Sądu tak potrzeby dziecka w tym wieku, jak i granice wyznaczone zasadami doświadczenia życiowego.

Rozpoznając sprawę Sąd miał także na uwadze, że część wydatków na powódkę wskazywanych w pozwie w toku postępowania straciła swoją aktualność, małaletnia nie ma już zajęć z logopedą ani zajęć baletowych.

W ocenie Sądu brak jest także podstaw, by do usprawiedliwionych potrzeb powódki zaliczać koszty przechowywania krwi pępowinowej.

Podsumowując zdaniem Sądu usprawiedliwione potrzeby małaletniej A. Z. wzrosły w porównaniu do 2010r., jednakże nie w takim zakresie, jak to wynika z twierdzeń pozwu. Potrzeby powódki w rozumieniu art. 135 § 1 k.ro. należy szacować aktualnie na poziomie 2100-2200 zł w skali miesiąca.

Oceniając możliwości zarobkowe matki powódki należy stwierdzić, że od 2010r. nastąpił ich wzrost. Matka powódki ma już bowiem kilkuletnie doświadczenie w prowadzeniu apteki, co – jak powszechnie wiadomo – jest zajęciem dochodowym. W ocenie Sądu A. P. (1) należycie wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe pracując w wyuczonym zawodzie farmaceuty. Dochody matki powódki należy szacować ostrożnie na poziomie co najmniej 5000 zł netto miesięcznie. Nie bez znaczenia jest także fakt, że matka powódki prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoim partnerem, który ma własne dochody. Tym samym codzienne koszty, w tym i koszty opłat mieszkaniowych, rozkładane są między dwie dorosłe i zarobkujące osoby.

Przechodząc do oceny możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. Sąd stwierdza, że nie nastąpiła w nich tego rodzaju zmiana, która uzasadniałaby obniżenie alimentów. Pozwany twierdzi, że ma trudną sytuację materialną. Ustalono w toku procesu fakty jednak temu przeczą. pozwany pozostaje w związku

małżeńskim, z którego ma dwuletnie dziecko i spodziewa się w tym roku narodzin kolejnego dziecka. Małżonka pozwanego ma własne dochody. Pozwany ma stałą pracę, z której osiąga dochód w wysokości 2000 zł netto. Ponadto pozwany prowadzi działalność gospodarczą, która także przynosi dochody, przy czym są to dochody zróżnicowane w skali roku. Pozwany ponadto jest współnikiem w spółce (...). Spółka ta na razie nie przynosi zysków, jednak w ostatnich miesiącach przestała generować straty. Sam pozwany zeznał, że liczy że już wkrótce projekt ten zacznie przynosić pozwanemu dochody. Oczywistym bowiem jest, że w początkowym okresie działalności spółki prawa handlowego, w trakcie jej organizacji i zdobywania pozycji na rynku, nie można liczyć na znaczące dochody. Wręcz przeciwnie – organizacja spółki zwykle wiąże się ze znacznymi kosztami. skoro jednak wspomniana spółka nie generuje już strat, można spodziewać się wkrótce dochodów pozwanego jako współnika tej spółki. Tym samym należy stwierdzić, że pozwany wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe mimo że utracił poprzednie zatrudnienie w banku. W ocenie Sądu aktualne możliwości zarobkowe pozwanego można oceniać na kwotę co najmniej 3000 zł netto.

Pozwany w pozwie wzajemnym zaprzeczał, jakoby posiadał majątek. Sąd zauważa jednak, że pozwany sprzedał przysługujące mu prawo do lokalu mieszkalnego w S. i środki z tej sprzedaży przeznaczył m. in. na zakup nieruchomości w G. stanowiącej przedmiot współwłasności z żoną pozwanego. Na ten cel został także zaciągnięty kredyt hipoteczny, a rata kredytu jest niewiele wyższa od czynszu najmu, jaki małżonkowie płacili uprzednio za wynajęcie mieszkania w G.. Tym samym miesięczne obciążenie w budżecie domowym pozwanego nie zmieniło się znacząco z powodu konieczności obsługi kredytu hipotecznego. poprawiła się natomiast sytuacja majątkowa pozwanego, skoro nabył nowe i znacznie większe mieszkanie. Nie sposób podzielić poglądu pozwanego, że jego sytuacja materialna jest trudna i nie pozwala mu nałożenie alimentów w dotychczasowej wysokości.

Oceniając sytuację pozwanego (powoda wzajemnego) Sąd miał także na uwadze, że w 2014r., na kilka miesięcy przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa przez małoletnią A. Z., pozwany sprzedał samochód marki B. za cenę 13.500 zł. Uzyskał zatem z tej sprzedaży niebagatelną kwotę. Biorąc pod uwagę, że pozwany domaga się obniżenia alimentów o 200 zł miesięcznie, kwota uzyskana ze sprzedaży samochodu pozwoliłaby pozwanemu na pokrycie sumy, o jaką wnosi tytułem obniżenia alimentów przez ponad 5 lat. Sąd zauważa przy tym, że pozwany posiada samochód, przy czym skoro jest to samochód w leasingu, oznacza to, że jest użytkowany w ramach działalności gospodarczej. To z kolei pozwala odliczać koszty takie jak rata leasingu, zakup paliwa, amortyzacja itp. Okoliczność ta także wpływa na ocenę rzeczywistej sytuacji materialnej pozwanego.

Reasumując Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do uwzględnienia powództwa wzajemnego, tj. do obniżenia alimentów na rzecz małoletniej A. Z..

Skoro Sąd ustalił, że usprawiedliwione potrzeby powódki w sposób trwały i istotny wzrosły w porównaniu do sytuacji aktualnej w momencie ustalania alimentów sprawie sygn. IVRC 165/10, to konieczne stało się ustalenie, czy na podwyższenie alimentów pozwalają możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Przedstawione powyżej rozważania pozwalają udzielić odpowiedzi twierdzącej. Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany, choć utrzymuje regularne kontakty z córką, to jednak ma znacznie mniejszy niż matka powódki wkład w zaspokajanie potrzeb dziecka osobistymi staraniami o wychowanie i utrzymanie dziecka. Takie starania są formą realizowania [przez rodzica obowiązku alimentacyjnego, stosownie do art.; 135 § 2 k.r.o. Z drugiej strony nie sposób nie dostrzec, że matka powódki ma większe niż pozwany możliwości zarobkowe.

Zestawiając przedstawione wyżej okoliczności Sąd doszedł do wniosku, że obowiązek alimentacyjny pozwanego (powoda wzajemnego) P. Z. wobec małoletniej powódki (pозwanej wzajemnej) A. Z. wyczerpuje się aktualnie kwota po 1100 zł miesięcznie. Stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt I sentencji oddalając powództwo główne w pozostałym zakresie oraz powództwo wzajemne o obniżenie alimentów jako bezpodstawne. O alimentach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 01.11.2014r.

Stosownie do art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty Sąd z urzędu nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Kosztami sądowymi w zakresie odpowiadającym wynikowi sprawy Sąd obciążył pozwanego (powoda wzajemnego) – jak w pkt V i VI sentencji.

Rozstrzygając o obowiązku zwrotu przez pozwanego małoletniej powódce kosztów związanych z zastępstwem procesowym Sąd stosownie do cyt. wyżej art. 98 § 1 k.p.c. kierował się wspomniana zasadą. Jako że małoletnia powódka wygrała proces w 27 %, zasądzono na jej rzecz 27 % wynagrodzenia należnego stosownie do § 6 pkt 4 rozporządzenia Min. Sprawiedliwości z dn. 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...). Biorąc pod uwagę stopień zawłości sprawy, nakład pracy adwokata i ilość posiedzeń sądowych w sprawie Sąd uznał, że zasadnym będzie zastosowanie stawki minimalnej w podwójnej wysokości, a to stosownie do § 2 ust. 1 i 2 cyt. rozporządzenia. Stąd też orzeczono jak w pkt VII wyroku.